

zmienionego dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 175), otrzymują:

1) inspektor	Straży Leśnej	V—VI	grupy
2) nadkomisarz	„	VI—VII	„
3) komisarz	„	VII	„
4) st. przodownik	„	VIII	„
5) przodownik	„	IX	„
6) st. strażnik	„	X	„
7) strażnik	„	XI	„

Do oficerów i szeregowych Straży Leśnej mają zastosowanie postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszerogowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 179).

Art. 9. Oficerom i szeregowym Straży Leśnej służy prawo do bezpłatnego opadu drewnem otrzymywanym z lasów państwowych według norm ustalonych przez Ministra Leśnictwa.

Art. 10. Dzieciom z małżeństwa, uprawnionym, uznanym, zrównanym z dziećmi z małżeństwa i przysposobionym oficerów i szeregowym Straży Leśnej, którzy w czasie lub w związku ze służbą utracili życie wskutek nieszczęśliwego wypadku lub popełnionego na nich karygodnego czynu, przysługuje prawo pierwszeństwa przy przyjęciu do szkół państwowych, w szczególności prowadzonych przez Ministerstwo Leśnictwa i do kształcenia w tych szkołach na koszt Skarbu Państwa.

Art. 11. Oficerowi lub szeregowemu Straży Leśnej, który utracił całkowicie zdolność do

pracy zarobkowej wskutek popełnionego na jego osobie czynu karygodnego w związku ze służbą lub wskutek nieszczęśliwego wypadku doznanego z powodu lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, służy prawo, niezależnie od zaopatrzenia emerytalnego, do jednorazowego odszkodowania w wysokości dwudziestoczyterokrotnego pełnego uposażenia pobranego w ostatnim miesiącu.

Odszkodowanie to niezależnie od pośmiertnego oraz zaopatrzenia emerytalnego otrzymują wdowy bądź dzieci z małżeństwa, uprawnione, uznane, z nimi zrównane lub przysposobione, jeżeli oficer lub szeregowy Straży Leśnej z wymienionych wyżej przyczyn utracił życie.

Art. 12. W dziedzinie obowiązków i uprawnień nieuregulowanych niniejszym dekretem mają odpowiednie zastosowanie przepisy o służbie w lasach państwowych i o państwowej służbie cywilnej.

Art. 13. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Leśnictwa.

Art. 14. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczew

w/z Minister Obrony Narodowej:

Marian Sychalski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Skarbu:

Leon Kurowski

239

DEKRET

z dnia 31 lipca 1946 r.

o organizacji statystyki państwowej i o Głównym Urzędzie Statystycznym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Główny Urząd Statystyczny jest organem naczelnym statystyki państwowej.

2. Główny Urząd Statystyczny podlega Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 2. Do zakresu działania Głównego Urzędu Statystycznego należy:

1) prowadzenie wszelkich badań statystycznych według programu zatwierdzonego przez

Radę Ministrów po wysłuchaniu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, powziętej w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami;

2) prowadzenie statystyki dla potrzeb planów gospodarczych w porozumieniu z Centralnym Urzędem Planowania;

3) koordynacja i nadzór fachowy nad badaniami statystycznymi i sprawozdawczością statystyczną prowadzoną przez poszczególne władze, urzędy, instytucje państwowe i instytucje prawa publicznego; szczególne przepisy w tym zakresie wyda Rada Ministrów;

4) ogłaszanie w specjalnych publikacjach wyników badań statystycznych własnych, jak również w miarę uznania Głównego Urzędu Statystycznego wyników badań prowadzonych przez poszczególne władze, urzędy, instytucje państwowe i instytucje prawa publicznego;

5) prowadzenie badań naukowych w zakresie teorii, techniki i organizacji statystyki oraz współpraca w tej dziedzinie z zagranicą;

6) ogłaszanie naukowych prac statystycznych oraz subsydiowanie wydawnictw i badań statystycznych prowadzonych przez instytucje i towarzystwa naukowe;

7) prowadzenie rejestru badań statystycznych; zakres i zasady prowadzenia rejestru określi Prezes Rady Ministrów w rozporządzeniu wykonawczym;

8) szkolenie fachowego personelu statystycznego;

9) prowadzenie akcji popularyzacji statystyki.

Art. 3. 1. Na czele Głównego Urzędu Statystycznego stoi Prezes mianowany przez Prezydenta Krajowej Rady Narodowej na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

2. Wiceprezesów mianuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 4. Budżet Głównego Urzędu Statystycznego stanowi dział odrębny budżetu Prezydium Rady Ministrów.

Art. 5. Rada Ministrów po wysłuchaniu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego może powołać do życia lokalne organy statystyczne i określić ich organizację.

Art. 6. 1. Przy Głównym Urzędzie Statystycznym działa jako organ doradczy i opiniodawczy Państwowa Rada Statystyczna.

2. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów określi zakres działania, skład, sposób powoływania członków oraz tryb obradowania Państwowej Rady Statystycznej.

Art. 7. 1. Celem przeprowadzenia spisów powszechnych i innych badań statystycznych, wymagających składania zeznań przez prywatne osoby i instytucje, Rada Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego może w drodze rozporządzenia nakładać obowiązek udzielania informacji objętych danymi badaniami.

2. Rozporządzenia te określają uprawnienia organów przeprowadzających badania do kontrolowania prawdziwości złożonych zeznań lub sprawozdań.

Art. 8. 1. Władze, urzędy, instytucje państwowe i instytucje prawa publicznego mogą podejmować badania statystyczne jedynie w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym oraz według metod i formularzy statystycznych zatwierdzonych przez Główny Urząd Statystyczny. Wyniki tych badań będą komunikowane Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

2. Przepisowi ust. 1 niniejszego artykułu nie podlegają zestawienia liczbowe, powstające w toku bieżącej działalności władz, urzędów, instytucji państwowych i instytucji prawa publicznego, a przeznaczone jedynie dla ich wewnętrznych potrzeb.

3. Badania statystyczne podejmowane przez Ministerstwo Obrony Narodowej w sprawach związanych z obronnością, badania statystyczne w sprawach bezpieczeństwa Państwa oraz inne badania, co do których zastrzeżono tajemnicę państwową, nie wymagają porozumienia z Głównym Urzędem Statystycznym, a ich wyniki mogą nie być komunikowane Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

Art. 9. Władze, urzędy, instytucje państwowe i instytucje prawa publicznego obowiązane są współdziałać z Głównym Urzędem Statystycznym w prowadzeniu badań statystycznych każda w zakresie swej działalności, a przy badaniach zarządzonych na podstawie art. 7 niniejszego dekretu w zakresie ustalonym rozporządzeniem Rady Ministrów.

Art. 10. 1. Główny Urząd Statystyczny ma prawo dokonywania zestawień statystycznych z wszelkich materiałów znajdujących się w posiadaniu władz, urzędów, instytucji państwowych i instytucji prawa publicznego. Obowiązane są one na żądanie Głównego Urzędu Statystycznego udzielać mu wszelkich niezbędnych informacji związanych z dokonywaniem zestawień statystycznych i umożliwić mu w miarę potrzeby zapoznanie się ze znajdującymi się w ich rozporządzeniu materiałami.

2. Przepisy tego artykułu nie dotyczą materiałów, odnoszących się do spraw obronności i bezpieczeństwa Państwa, oraz innych materiałów, co do których zastrzeżono tajemnicę państwową.

Art. 11. Wyniki badań statystycznych, jak również informacje zakomunikowane Głównemu Urzędowi Statystycznemu w myśl art. 8 i art. 10 przez władze, urzędy, instytucje państwowe i instytucje prawa publicznego, co do których zastrzeżono tajemnicę państwową, nie mogą być przedmiotem publikacji.

Art. 12. Zeznania indywidualne uzyskane w wyniku spisów powszechnych i innych badań statystycznych, wymagających składania zeznań przez prywatne osoby i instytucje, mogą być używane wyłącznie do zestawień statystycznych. Dane te nie mogą być udzielane ani władzom publicznym ani też instytucjom i osobom prywatnym w innym celu. Za ścisłe przestrzeganie tego przepisu osobiście odpowiadają osoby, biorące udział w badaniu statystycznym.

Art. 13. 1. Kto odmówi zeznań lub świadomie złoży zeznania nieprawdziwe, bądź przedstawi fałszywe dowody przed organem uprawnionym do przeprowadzenia badań statystycznych lub utrudni wykonanie czynności przy badaniach statystycznych albo naruszy prze-

pisy art. 12 niniejszego dekretu, podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do 30.000 zł lub jednej z tych kar.

2. Do orzekania powołane są władze administracji ogólnej.

Art. 14. Organizację Głównego Urzędu Statystycznego określi statut organizacyjny nadany w drodze zarządzenia przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 15. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu traci moc obowiązującą ustawa z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 464) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr 43, poz. 262, z 1923 r. Nr 60, poz. 436 oraz z 1931 r. Nr 97, poz. 741). Rozporządzenia Rady Ministrów wydane na pod-

stawie ustawy z dnia 21 października 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 464) zachowują moc obowiązującą aż do czasu zastąpienia ich rozporządzeniami wydanymi na podstawie art. 7 niniejszego dekretu.

Art. 16. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Administracji Publicznej.

Art. 17. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka - Morawski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

240

DEKRET

z dnia 2 sierpnia 1946 r.

o zmianie dekretu z dnia 4 sierpnia 1945 r. o tymczasowym uregulowaniu uposażeń funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Znosi się dodatek ekonomiczny przewidziany w dekrete z dnia 4 sierpnia 1945 r. o tymczasowym uregulowaniu uposażeń funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 186), zmienionym dekretem z dnia 20 marca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 90).

Art. 2. W dekrete z dnia 4 sierpnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 186) wprowadza się zmiany następujące:

1) Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Ustanawia się 14 grup uposażenia zasadniczego według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych
I	3.230
II	2.900
III	2.700
IV	2.400
V	2.200
VI	2.050
VII	1.900
VIII	1.800
IX	1.700
X	1.570
XI	1.500
XII	1.450
XIII	1.350
XIV	1.260.

2) Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Dla funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego, zajmujących stanowiska kierownicze, ustanawia się 11 stawek dodatku funkcyjnego w następującej wysokości:

Stawka	Złotych
1	2.600.—
2	2.100.—
3	1.700.—
4	1.320.—
5	1.020.—
6	850.—
7	750.—
8	670.—
9	570.—
10	480.—
11	370.—

Stanowiska kierownicze z dostosowaniem stawek dodatku funkcyjnego określi Minister Bezpieczeństwa Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu“.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego i Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka - Morawski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich